UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um] Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise Ordinis Minor[um] de obseruantia ...

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Septimu[m] est impetuose deductionis

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Visual Library

gna ſe pmittūt facturos: ⁊ poſtmodū non implent. Nō tn̄ deſpare debent: ſed cū apoſtolis reſurgere ⁊ ꝯpniaꝫ reſipiſcere. Hec ille. Tūc itaqꝫ oēs diſcipuli in fide vacillauerunt: ⁊ in ſola btā ꝟgine remanſit fides incōcuſſa. In cuꝰ repn̄tatiōem in matutinis huꝰ tridui oēs candele extinguuntur excepta vna ſola q̄ remanet accenſa.

Septimū eſt opus impetuoſe deductionis. Impetuoſe em̄ adduxerūt eum ſic ligatū ꝑ vallis ioſaphat mediū ⁊ torrentē cedron. O q̄ntā aſpitatem ſuſtinuit dn̄s in illa via nudis pedibꝫ incedens ⁊ ſic impetuoſe deductus. Duxerūt aūt eum ad annā pmū: eoꝙ domꝰ anne ꝓ oꝛ illis occurrebat. Et forte illuc diuertebāt ne in via longioꝛi tumultꝰ fieret in populo. Vel hoc faciebāt miſtri de volūtate caiphe q̄ erat pōtifex anni illꝰ volentꝫ annam ſocex ſuum in hoc honoꝛare. Hi em̄ duo ſacerdotiū a gentibꝫ emebāt ⁊ ſibi per annū viciſſim ſuccedebant ⁊ cōem vtilitatem habebāt. Duxerūt ḡ eum ad annam primū. Chryſ. Pre delectatiōe em̄ glorīabātur in his q̄ fiebant q̄ſi tropheū ſtatuentes. Hec ille. Cū aūt ieſus ſic duceret̄: ſequebat̄ eum ſimō petrꝰ alōge ⁊ alius diſcipulus. Lꝫ em̄ pmo fugiſſent ex timoꝛe: poſtea tn̄ ex q̄dam deuotione ſecuti ſūt eū. Alcuinꝰ. Ex deuotiōe ſeq̄bant̄ magiſtrū: q̄uis alōge ꝓpter timoꝛē. Hec ille. Ille alius diſcipulus dr̄ fuiſſe ioānes. Sed ſicut dr̄ Chryſ. ſe occultat humilitatꝫ grā. Hec ille. Dicit aūt Marcꝰ ꝙ adoleſcēs q̄dam ſeq̄bat̄ illum amictus ſyndone ſup nudo: et tenuerunt eum. At ille relicta ſyndone: nudus ꝓfugit ab eis. Theophilꝰ. Probabile videt̄ ꝙ hic adoleſcens erat de illa domo in q̄ paſcha comederūt. Quidā ꝟo dicunt hunc adoleſcentē fuiſſe iacobū fratrē dn̄i. Hec ille. Greg. xiiij. moꝛal. Vel hoc de Ioāne dr̄ quem eo tpe fuiſſe adoleſcentem/lōga poſt hoc in carne vita eꝰ īdicio eſt. potuit em̄ fieri vt ad horā tenentiū manibꝫ elapſus mox reſumpto indumēto redierit. Hec ille. Ex di. tꝫ itaqꝫ patꝫ q̄ ignominioſe cōprehēſus atqꝫ vinctꝰ eſt dulciſſimꝰ ieſus: atqꝫ impetuoſe ⁊ irreuerēter a miniſtris diaboli deductꝰ. Hec igit̄ cōſiderate chariſſimi ⁊ penſate quanto dilectionis feruoꝛe ſeipm̄ pro vobis manibꝫ ipioꝛum tradidit dn̄s ieſus. et guſtate q̄ſuauis eſt et bonus. Hoc ḡ ſentite in vobis quod et in chriſto ieſu.

Tertia eſt conſideratio ignominioſe reprobationis: quō. ſ. ignominioſe reprobatꝰ eſt a pncipibꝫ ſacerdotū in domibꝫ ſuis. Ps. Lapidē quē reprobauerūt edificantes: hic factꝰ eſt in caput anguli. Circa hanc aūt dn̄i reprobationē ⁊ vilipenſioneꝫ conſiderande ſunt ſeptem ignominie pncipales.

- Prima eſt irrōnalis inquiſitionis.
- Secunda eſt inexcuſabilis pcuſſionis.
- Tertia eſt deteſtabilis teſtificationis
- Quarta eſt vituꝑabilis cōdemnatōis.
- Quinta eſt miſerabilis negatiōis
- Sexta eſt confuſibilis deriſionis.
- Septima eſt hoꝛribilis deſꝑationis.

Prima eſt ignominia irrationalis inq̄ſitionis. Interrogauit em̄ eū annas de duobꝫ. ſ. de diſcipulis ſuis: et de doctrina eius. Chryſ. Quia chr̄o nullum crimē inferre poterāt: de diſcipulis interrogabant: foꝛtaſſis vbi erāt: vel cuiꝰ grā eos collegit. Hoc aūt dicebat q̄ſi ſediciosum ⁊ nouaꝝ reꝝ factoꝛē eum redarguere volēs. Hec ille. De diſcipulis tacuit dn̄s: q꞉ tūc de ipſis bonum dicere nō poterat eoꝙ fugerāt: dans exēplū ꝙ alioꝝ mala q̄ntū vera ꝓpalare nō debemus. Chryſ. Sicut eſt moꝛtale peccatū innocenti falſum crimen imponere: ſic verū crimē occultū mala intētione alijs reuelare. Hec ille. De doctrina aūt reſpondit. Ego palam locutꝰ ſum mūdo: ego ſp̄ docui in ſynagoga ⁊ in templo q̄ omnes iudei cōuenīūt: ⁊ in occulto locutus ſum nihil. q̄d me interrogas: interroga eos qui me audierūt: de quoꝝ nec diſcis nec inuidiam nec ſuſpicionē habeas. Alcuinus. Non em̄ cognoſcēde veritatis amoꝛe interrogauit pontifex: ſed vt cauſam inueniret qua eum accuſare potuiſſet: ⁊ tradere romano pſidi ad damnādū. ſed deus ita tempauit rn̄ſionem: vt nec veritatem taceret: nec ſe defendere videret̄. Reſpondit em̄ ieſus. Ego palam locutꝰ ſum mundo: ego ſemꝑ docui ⁊c. Hec ille. In h̄ ergo dat nobis deus formā reſpondendi hoſtibus ſic vt nec veritatem celemꝰ: nec